

Indzsi Deniz

Önéletrajz

A hastáncot, mint tradicionális táncot öt éves koromban kezdtem el tanulni a nagymamámtól, aki a törökországi Izmirből származott. Tőle kaptam a nevemet is, melyet ma művésznévként használok: Inci (ejtsd: Indzsi), jelentése: gyöngy, valamint Deniz, jelentése: tenger.

Mivel nyaraimat távolban élő családomnál töltöttem, alkalmam volt megismerni az ottani csodálatos kultúrát, így a tánc kultúrát is. Tanulhattam többek között török folklór táncokat: harci táncot, kardtáncot, körtáncokat és természetesen hastáncot, melynek tudománya – ahogy az hagyományosan szokás – anyáról leányra szállt felmenőim között. Szinte minden hétvégén összejött az a rokonokból, barátokból álló női társaság, akik csak úgy, saját maguk szórakoztatására hastáncoltak. Ezekre a „bulikra” ma is szívesen gondolok vissza. Közben Magyarországon nevelkedvén gyermekkoromtól kezdve folyamatosan tanultam táncolni. Nyolc évesen a Dunaszekcsői Néptáncgyűttesben ismerkedtem a magyar néptánc alapjaival, majd a szekszárdi Bartina csoportjában folytattam tizennégy éves koromtól. Itt Szabadi Mihály országos hírű koreográfus irányításával nemcsak a folklór, de a klasszikus balett alapjaival és a kortárs néptáncal is foglalkozhattam, méghozzá igen magas színvonalon, amit az együttes vezető mély szakmai hozzáértésének köszönhettem.

Profi táncossá azonban csak akkor váltam, miután elvégeztem Jeszenszky Endre táncmester kurzusait. Fő gyakorlati tárgyak a jazztánc, a modern tánc és a mozgásművészet voltak. Ugyanitt a mester asszisztenseként cigánytánc és keleti tánc koreográfiáimat tanítottam be táncos csoportoknak.

Ezt követően hosszú éveken át dolgoztam Törökország különböző városaiban, mindenhol megkeresve azokat az iskolákat, ahol a lehető legtöbbet tanulhattam. Így például Isztambulban tanultam az egyetlen olyan táncosnál és tanárnál, aki egykori balett művészként kitűnő hastáncos volt, és a két műfajt nagyszerűen vegyítette. Kiemelném még a bonni Nahema hastánciskoláját, a maga sajátosan hatékony oktatási módszereivel. Berlinben hastáncosként mozgásművészetet, indiai táncokat, kortárs modern táncot és nem utolsósorban afrikai törzsi táncot ismerhettem meg egy akkoriban ott dolgozó dél-afrikai csoport tagjaitól. 1995-ben szakvizsgát tettem orientális táncokból. Nagy hatással volt rám az 1999-es párizsi utam, ahol Mata Hari táncát archív felvételek alapján rekonstruáltuk egy francia koreográfussal. Ugyanitt Isadora Duncan-féle modern táncstílust tanultam, és ettől fogva legtöbbször Duncan-stílusban táncoltam. Duncan művészetével és táncfilozófiájával a mai napig teljes mértékben azonosulni tudok.

A külföldi útjaim során tanultakat ötvöztem a nagymamám által megismert mozdulatanyaggal, ezzel létrehozva egy egyedülálló hastáncstílust, melyet a Nagymama Táncának neveztem el, jelezvén a stílus eredetét és különbözőségét, egyediségét. Ezt táncolom és tanítom a mai napig: folklór modern elemekkel, értékes, több száz éves táncmotívumokat felhasználva. Immár tizedik éve a Pécsi Tudományegyetem Táncoló Egyetem programjának hastánckurzusán is ezt a fajta táncot népszerűsítem.

A másik nagyon fontos mozzanat, hogy a tradicionális táncot, melyet a családomból hoztam és hastánciskolákban fejlesztettem, megpróbálom összekötni a modern tánc elemeivel. Mára ebből fejlesztettem ki egyfajta „öszöntáncot”, egy olyan impresszionista táncstílust, melyben kifejezésre juthat például a szenvedély vagy fájdalom megjelenítése.

2006-ban a PTE Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Karon művelődésszervezésből diplomáztam. Szakdolgozatom címe: A modern tánc és a tradicionális táncok találkozásai.

Forrás webcím:https://tancolo.pte.hu/hu/indzsi_deniz_0